

OPIS PRZEDMIOTU/MODUŁU KSZTAŁCENIA (SYLABUS)

1.	Nazwa przedmiotu/modułu w języku polskim Podstawy analizy dzieła muzycznego	
2.	Nazwa przedmiotu/modułu w języku angielskim Introduction to musical analysis	
3.	Jednostka prowadząca przedmiot Instytut Muzykologii UWr	
4.	Kod przedmiotu/modułu 22-MZ-S1-PodAna1	
5.	Rodzaj przedmiotu/modułu (<i>obowiązkowy lub fakultatywny</i>) Obowiązkowy	
6.	Kierunek studiów Muzykologia	
7.	Poziom studiów (<i>I lub II stopień lub jednolite studia magisterskie</i>) I stopień	
8.	Rok studiów (<i>jeśli obowiązuje</i>) I rok	
9.	Semestr (<i>zimowy lub letni</i>) zimowy	
10.	Forma zajęć i liczba godzin warsztaty, 30 godz.	
11.	Imię, nazwisko, tytuł/stopień naukowy osoby prowadzącej zajęcia Wioleta Muras, mgr	
12.	Wymagania wstępne w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych dla przedmiotu/modułu oraz zrealizowanych przedmiotów Podstawowe wiadomości z zakresu analizy i teorii muzyki	
13.	Cele przedmiotu Zapoznanie się z różnymi sposobami analizy formalnej, harmonicznej i strukturalnej na przykładzie utworów instrumentalnych z różnych epok	
14.	Zakładane efekty kształcenia Wiedza: • zna podstawową terminologię i posiada ogólną wiedzę z zakresu nauk humanistycznych • zna i rozumie podstawowe metody analizy i interpretacji dzieł muzycznych oraz dzieł słowno-muzycznych różnych epok • ma uporządkowaną wiedzę szczegółową w zakresie historii i teorii kontrapunktu, konstrukcji polifonicznych w okresie renesansu i baroku Umiejętności: • potrafi wyszukiwać, analizować, oceniać, selekcjonować i użytkować informacje z wykorzystaniem różnych źródeł - materiały nutowe (rękopisy, starodruki, edycje	Symbole kierunkowych efektów kształcenia, np.: <i>K_W01*</i>, <i>K_U05</i>, <i>K_K03</i> K_W02 K_W06 K_W08 K_U01

	nowsze), źródła fonograficzne, instrumenty, grafiki, materiały archiwalne • potrafi wyszukiwać, analizować, oceniać i selekcjonować wiedzę zaczerpniętą z literatury przedmiotowej (książki, artykuły, leksykony, Internet, bazy danych), także przy użyciu nowoczesnych technologii (ICT) • posiada umiejętność praktycznej realizacji zasad harmonii funkcyjnej oraz analizy harmonicznego wybranych utworów muzycznych • posiada umiejętność praktycznego realizowania konstrukcji polifonicznych zgodnie z regułami kontrapunktu oraz analizy kompozycji polifonicznych <i>Kompetencje społeczne:</i> • ma świadomość poziomu swojej wiedzy i umiejętności, rozumie potrzebę ciągłego zdobywania wiedzy, doskonalenia się zawodowego i zdobywania umiejętności • potrafi odpowiednio określić priorytety służące realizacji określonego przez siebie lub innych zadania związanego z badaniami muzykologicznymi	K_U02 K_U10 K_U11 K_K01 K_K03
15.	Treści programowe • Zagadnienia wstępne dotyczące analizy – cele, historia, metody • Podstawowe elementy dzieła: faktura, ustroje formalne (motyw, fraza, zdanie, okres), zasady kształtowania • Formy polifoniczne – fuga • Forma sonatowa • Wariacja • Teoria Hermana Erpfa • Analiza Schenkerowska • Metody analityczne muzyki XX wieku (sonoryzm, dodekafonia)	
16.	Zalecana literatura (<i>podręczniki</i>) J.M. Chomiński, K. Wilkowska-Chomińska, <i>Formy muzyczne</i> t. I-V, PWM D. Wójcik, <i>ABC form muzycznych</i>, Musica Iagellonica 1997 D. Wójcik, <i>ABC form muzycznych – analizy</i>, Musica Iagellonica 2001 A. Frąckiewicz, F. Skołyszewski <i>Formy muzyczne</i> t. I i II, PWM 1979 M. Podhajski <i>Formy muzyczne</i>, PWN 1991 J. M. Chomiński, <i>Preludia Chopina</i>, Kraków 1950 M. Gołąb: <i>Chromatyka i tonalność w muzyce Chopina</i>. Kraków 1991; Zeszyt Schenkerowski „MUZYKI” (1976 nr 4) S. Będkowski, A. Chwiłek, I. Lindstedt: <i>Analiza Schenkerowska</i>. Kraków 1997	

17.	Forma zaliczenia poszczególnych komponentów przedmiotu/modułu, sposób sprawdzenia osiągnięcia zamierzonych efektów kształcenia: Warsztaty: zaliczenie przedmiotu na ocenę na podstawie: aktywności na zajęciach, samodzielnych analiz w postaci zadań domowych, 3 sprawdzianów, kolokwium, obecności na zajęciach.	
18.	Język wykładowy polski	
19.	Obciążenie pracą studenta	
	Forma aktywności studenta	Średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności
	Godziny zajęć (wg planu studiów) z nauczycielem: - wykład: - warsztaty: - laboratorium: - inne:	30
	Praca własna studenta, np.: - przygotowanie do zajęć: - opracowanie wyników: - czytanie wskazanej literatury: - napisanie raportu z zajęć: - przygotowanie do egzaminu:	30 5
	Suma godzin	65
	Liczba punktów ECTS	3

*objaśnienie symboli:

K (przed podkreślnikiem)- kierunkowe efekty kształcenia

W - kategoria wiedzy

U - kategoria umiejętności

K (po podkreślniku) - kategoria kompetencji społecznych

01, 02, 03 i kolejne - numer efektu kształcenia